

paa, at denne Sag dog bør betragtes fra mere end een Side alene. Det kunde nemlig, saavel efter de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted i Folkethinget, som ogsaa efter Lovforslagets Præmissjer og ligeledes efter hvad vi have hørt udtale her idag, navnlig fra den første ærede Taler, synes, som om Hegn i Almindelighed maatte ansees som noget Skadeligt, som man bør see at blive af med. Det er nu ganske vist, at de paa sine Steder ere skadelige, og det er derfor rigtigt, at der kommer en ny Lov, som indfører Modificationer i det Bestaaende; men paa den anden Side er det ligesaa vist, at i Sylland, og navnlig i en stor Deel af Sylland, maa man betragte Hegn som et overordentligt stort Gode. Dette gjælder væsentligt om Vestjylland, skjøndt det ogsaa har Anvendelse paa en stor Deel af Østjyten. Jeg troer, at der er Ulemperne ved de store Jordbolde og Hegn for Titet at regne mod den Nytte, de gjøre ved at yde Læ og tillige afgive Brændsel, som kan være af overordentlig stor Værdi i skovløse Egne, hvilke desværre ere saa meget hyppige i Sylland. Jeg behøver ikke videre at udhæve de store Fordele ved det Læ, som Hegnet afgiver, thi det vil enhver, som er bekendt med Forholdene, være enig med mig, det er ikke blot for Kornet, men ogsaa for Græsset, at Hegnene ere af saa overordentlig stor Betydning. Jeg troer derfor, at man ikke bør gaae ind paa, saaledes som den første ærede Taler antydede, at hæve det gamle Princip i Hegnslovgivningen, hvorefter enhver kan forlange Lovligt Hegn af sin Nabo. Jeg vil nu ikke sige, at det Hensyn, jeg gjør gjældende, nemlig Hegnets store Betydning og Nytte, idetmindste i en stor Deel af Sylland, er tilfidsat i Loven. Jeg troer tværtimod, at det Hensyn ogsaa har forebævet den høitærede Indrengsminister, og at han antager, at det er taget tilbørligt i Betragtning i § 8; men det er dog ved denne Paragraph ganske overladt til Hegnslysmændenes Skjøn at bedømme den Nytte, Hegn gjøre, ved at afgive Læ. Jeg skal blot her ganske henstille, hvorvidt der høit vil kunne indeholdes tilstrækkelig Betryggelse, navnlig i de Egne, hvor Hegnet har en saa stor Be-

tydning, og hvor Nyttens af Bustads og levende Hegn langt overveier den Skade, som der ved Skyggen kan foranlediges paa Naboernes Marker. Det skal jeg imidlertid ikke videre gaae ind paa; men jeg haaber, at det Udvalg, der vil blive nedsat, ogsaa vil tage Hegnens Nytte i Betragtning og ikke alene see Sagen fra den ene Side, nemlig alene med Hensyn til den Skade, de gjøre, en Betragtning, som vistnok gjør sig temmelig stærkt gjældende her paa Derne. — Jeg veed ikke, om det ikke vil være rigtigt i § 6 noget nærmere at bestemme, hvad der forståes ved „ufornødent Jordtab“; det kunde ellers let synes, som om der fandt en Modsigelse Sted mellem § 3 og § 6. Efter § 3 er nemlig en Jordbruger pligtig til at opføre et Hegn, naar Naboen forlanger det; men efter § 6 kan Naboen modsætte sig, at en Anden opfører et Hegn, forsaavidt der dermed vil være forbundet et ufornødent Jordtab; hvis ikke denne sidste Bestingelse var tilføjet, vilde de to Paragrapher jo være i bestemt Modsigelse med hinanden. Naboen skal altsaa kunne paavise, at der er forbundet et ufornødent Jordtab med Hegnets Opførelse, for at han kan modsætte sig det; men jeg troer, at det burde nærmere bestemmes, hvilke Hegn det da er, som medføre ufornødent Jordtab, nemlig at det er de ældre Bolde og Diger og derimod ikke Staaltraadshegn og lignende. — Jeg skal ikke optage det høie Things Tid længere ved Betragtninger over dette Lovforslag, da jeg antager, at det vil blive henvist til et Udvalg; naar jeg alserede ved denne Behandling har udtalt mig om Forslaget, er det navnlig af Hensyn til den Nytte, Hegnene paa sine Steder gjøre, hvilken jeg troer ikke bør tabes af Sigte.

J. Andersen: Det er en Selvfølge, at naar man skal skrive en Lov, der skal passe for alle Landets forskellige Egne, fremkommer der mange forskellige Meninger. Jeg troer nu det er ganske i sin Orden, at det Hegn, som man i Vestjylland anseer for meget nødvendigt, maae vi i Sjælland ansee for meget skadeligt. Vi kunne derfor ikke bruge en Lov, der ubetinget foreskriver de samme Regler for alle Egenes Bedkommende, og under saadanne